

VRAZEDNE DOBRÁ ROMANTICKÁ TRILOGIA

KOŠELČA

SOTKA

AUTORKA BESTSELLEROV
BRYNNE WEAVER

KOŠEC
A
SOTKA

BRYNNE WEAVER

ZELENÝ
KOCŮR

Z anglického originálu Brynne Weaver: Scythe & Sparrow (Published by Zando)
preložila Mgr. Mária Koscelníková, PhD.

Translation © 2026 by Mgr. Mária Koscelníková, PhD.

Zodpovedná redaktorka: Lucia Halová

Jazyková korektúra: Mária Danihelová

SCYTHE & SPARROW Copyright © 2025 by Brynne Weaver

All rights reserved

Slovak edition © 2026 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o. 931 01 Šamorín, Mo-
rušová 1951/5, Slovensko

E-mail: redakcia@zelenykocur.sk

Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Cover Design by Qamber Designs

Grafická úprava: Design Amorandi

Úprava obálky: Zsuzsi Kispál

ISBN 978-80-69010-91-8

EAN 9788069010918

V preklade sú použité presné aj upravené citáty z Biblie, ktorá vyšla v roku 2012
v Spolku sv. Vojtecha v Trnave. Taktiež sa v ňom spomínajú citáty zo slovenské-
ho dabingu zmienych filmov, alebo boli dotvorené na účely prekladu.

Všetky práva vyhradené. Len pre vaše potešenie. Táto kniha nesmie byť znovu
predávaná ani darovaná ďalším ľuďom. Ak ste si túto knihu nezakúpili alebo
nebola zakúpená len pre vašu potrebu, vráťte ju a kúpte si vlastný výtlačok. Ďa-
kujeme, že nepodporujete pirátstvo a rešpektujete nespočetné množstvo hodín,
ktoré autorka strávila pri tvorbe knihy.

Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, obchody, miesta a udalosti sú buď
výplodom autorkinej fantázie, alebo fiktívne využité. Akákoľvek podoba so sku-
točnými ľuďmi, živými či s mŕtvymi, alebo so skutočnými udalosťami je čisto
náhodná.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v elektronickej ani tlačenej
forme vrátane systémov na ukladanie a získavanie informácií bez predchádzajú-
ceho písomného súhlasu vydavateľstva s výnimkou stručných citátov použitých
pri recenzii knihy.

VAROVANIE O OBSAHU A DRÁŽDIVÝCH PRVKOCH

Hoci je *Kosec a Sojka* temná romantická komédia a azda vás napriek šialenostiam rozosmeje, je to predovšetkým kniha s ťažkou tematikou. Nenúťte sa ju čítať, pokiaľ vám niektoré témy budú nepríjemné. Ak sa ma chcete spýtať na niečo z nasledujúceho zoznamu, neváhajte ma kontaktovať cez webovú stránku brynneweaverbooks.com alebo na sociálnych sieťach (väčšinou som aktívna na Instagrame a TikToku).

V knihe sa spomínajú:

- Očné gule... opäť! Ak vás to uteší, sama netuším, prečo ich stále pchám do svojich kníh, desia ma až na smrť
- A aj očné viečka! Veru tak, do tretice poriadne
- V tejto knihe vám pravdepodobne znechutím cukrovú vatu, ba priam ju znesvätím
- Klobásy a hotdogy
- Nevhodné používanie zošívачky
- Považujú sa aj medvedíky čistotné závislé od drog za spúšťač? Uvidíte
- Klauni

- Sexi klauni a klaunky
- Trauma z vyšetrenia vrátane vážnych poranení, sanitiek, otvorených zlomenín, rán po vpichoch, straty krvi, nemocníc a rekonvalescencii po operácii
- Nabodnutie (nie také sexuálne, ale... vlastne aj také)
- Zmienky o domácom násilí (nie podrobne opísané), psychikom/emočnom násilí, sexuálnom obťažovaní, vyhrážkach a zastrášaní, mizogýnii
- Zranený pes (ale ak ste čítali Kožiara a Škovránku, tak viete, že Bentley má tuhý korienok a bude v poriadku!)
- Rodičovské zanedbávanie, detské násilie (nie podrobne opísané)
- Nespočetné množstvo zbraní a ostrých predmetov vrátane nožov, pištolí, bejzbalových pálok, kovových hákov, orezávača – už by ste si na ne mohli zvyknúť
- Podrobné sexuálne scény vrátane (nie však výlučne) používania sexuálnych hračiek, priam zvieracieho, drsného sexu, množstva semena, análu a sexu na verejnosti
- Hovorový a vulgárny jazyk vrátane silného „rúhania“. Nevravte, že som vás nevarovala!
- Veľa zranení a zomierania... je to príbeh o tom, že sa do seba zamilujú lekár a sériová vrahyňa, takže zrejme to k tomu patrí

Ak občas preskakujete epilógy, skromne vás prosím, aby ste pri mojej knihe urobili výnimku. Nebudú v nej žiadne bábätka či tehotenstvo, ale jedno či dve prekvapenia, o ktoré nesmiete prísť! Verte mi! („Ale čo tá zmrzlina! A čo pizza, pivo a nechutné smoothie?“ Chápem vás, ale aspoň raz mi verte. Haha!)

Všetkým, ktorí čítajú túto knihu napriek *Mäsiarovi*
a Havranke či *Kožiarovi a Škovránke*, a pomysleli si:
„Čert to ber! Už keď som zvládol/zvládla zmrzlinu
a pizzu, nič ma neprekvapí.“ – to je reč!
Práve vám ju venujem.

ZOZNAM PIESNÍ

Naskenujte príslušný QR kód a vypočujte si piesne:

APPLE MUSIC

SPOTIFY

PRVÁ KAPITOLA: Kalichové eso

„Handmade Heaven“, MARINA [ručne vyrobené nebo]

„The Inversion“, Joywave [inverzia]

DRUHÁ KAPITOLA: Prísaha

„Mess is Mine“, Vance Joy [sme v tom spolu]

„Fight to Feel Alive“, Erin McCarley [bojujem o pocit, že žijem]

TRETIA KAPITOLA: Odkázaná

„Lost & Far from Home“, Katie Costello [zblúdená, ďaleko od domu]

„My Heart“, The Perishers [srdce moje]

ŠTVRTÁ KAPITOLA: Princezná prérie

„The Daylight“, Andrew Belle [denné svetlo]

„Next Time“, Greg Laswell [nabudúce]

„Silenced By the Night“, Keane [umlčani nocou]

PIATA KAPITOLA: Nevypovedané

„Traveling at the Speed of Light“, Joywave [cestujem rýchlosťou svetla]

„Never Be Alone“, The Last Royals [nikdy nebyť sám]

„In a Week“, (feat. Karen Cowley) Hozier [za týždeň]

ŠIESTA KAPIOLA: Tiene

„Orca“, Wintersleep [kosatka]

„Look After You“, Aron Wright [dám na teba pozor]

„Darker Side“, RHODES [temné vnútro]

SIEDMA KAPITOLA: Tadá!

„Man’s World“, MARINA [svet patrí mužom]

„Fun Never Ends“, Barns Courtney [zábava sa nikdy nekončí]

ÔSMA KAPITOLA: Do tuhého

„Roses R Red“, CRAY [ruže sú červené]

„Shutdown“, Joywave [potlač to]

„Minuet for a Cheap Piano“, A Winged Victory for the Sullen [minuet pre lacný klavír]

DEVIATA KAPITOLA: Stehy

„You Haunt Me“, Sir Sly [desíš ma]

„Evelyn“, Gregory Alan Isakov [Evelyn]

„Reflections“, TWO LANES [odrazy]

DESIATA KAPITOLA: Renegát

„Every Window Is A Mirror“, Joywave [každá zima je zrkadlom]

„Is It Any Wonder?“, Keane [je sa čomu čudovať?]

„San Francisco“, Gregory Alan Isakov [San Francisco]

JEDENÁSTA KAPITOLA: Namakanec

„Too Young To Die“, Barns Courtney [primlady na smrť]

„Take It On Faith“, Matt Mays [musíme veriť]

DVANÁSTA KAPITOLA: Reponovanie

„Strangers“, Wave & Rome [cudzinci]

„Sister“, Andrew Belle [sestra]

TRINÁSTA KAPITOLA: Škrabanec

„Helium“, Glass Animals [hélium]

„THE GREATEST“, Billie Eilish [NAJLEPŠIA]

„Fear and Loathing“, Marina and the Diamonds [strach a pohrdanie]

ŠTRNÁSTA KAPITOLA: Bezhlavo

„The Few Things“, (s Charlotte Lawrence), JP Saxe [pár vecí]

„Pieces“, Andrew Belle [kúsky]

PÄTNÁSTA KAPITOLA: Pristátie

„Twist“, Dizzy [krútiš sa vo mne]

„First“, Cold War Kids [najprv]

„Cold Night“, Begonia [chladná noc]

ŠESTNÁSTA KAPITOLA: Nad hladinou

„Horizon“, Andrew Belle [horizont]

„All Comes Crashing“, Metric [všetko sa rúca]

„Realization“, TWO LANES [uvedomenie]

SEDEMNÁSTA KAPITOLA: Kus šťastia

„I Know What You're Thinking And It's Awful“, The Dears [viem, čo si myslíš a je to strašné]

„Shrike“, Hozier [vrieskavec]

„Butterflies“, (feat. AURORA), Tom Odell [motýľiky]

OSEMNÁSTA KAPITOLA: Prekážka

„Fun“, Sir Sly [zábava]

„Nuclear War“, Sara Jackson-Holman [jadrová vojna]

„watch what i do“, CRAY [aha, čo robím]

DEVÄTNÁSTA KAPITOLA: Sladkosť

„About Love“, MARINA [o láske]

„We're All Gonna Die“, CRAY [všetci raz umrieme]

DVADSIATA KAPITOLA: Pazúry

„Coming Apart“, Joywave [rozpadám sa]
„The Aviator“, Stars of Track and Field [letec]
„Wandering Wolf“, Wave & Rome [túlavý vlk]

DVADSIATA PRVÁ KAPITOLA: Strašidelný dom

„I Love You But I Love Me More“, MARINA [ľúbim ťa, ale seba ľúbim viac]
„Mayday!!! Fiesta Fever“, (feat. Alex Ebert) AWOLNATION [mayday!!! Oslava sa začína]
„Content“, Joywave [spokojnosť]

DVADSIATA DRUHÁ KAPITOLA: Temné zákutia

„Come Back For Me“, Jaymes Young [vráť sa po mňa]
„Monsoon“, Sara Jackson-Holman [monzún]
„Au Revoir“, OneRepublic [dovidenia]

DVADSIATA TRETIA KAPITOLA: Odpútaní

„Arches“, Agnes Obel [vinie sa]
„Master & a Hound“, Gregory Alan Isakov [pán a pes]
„Sweet Apocalypse“, Lambert [sladká apokalypsa]

DVADSIATA ŠTVRTÁ KAPITOLA: Bojiská

„Into the Fire“, Erin McCarley [do ohňa]
„Particles“, Ólafur Arnalds & Nanna [častice]
„Hold On“, Chord Overstreet [vydrž]

DVADSIATA PIATA KAPITOLA: Čas vypršal

„Stranger“, Katie Costello [cudzinec]
„Viva La Vida“, Sofia Karlberg [oslava života]

DVADSIATA ŠIESTA KAPITOLA: Scenár

„Can I Exist“, MISSIO [smiem existovať]
„Cardiology“, Sara Jackson-Holman [kardiológia]
„For You“, Greg Laswell [pre teba]

DVADSIATA SIEDMA KAPITOLA: Trojka mečov

„Fall for Me“, Sleep Token [zamiluj sa do mňa]

„Quietly Yours“, Birdy [potichu tvoja]

„The Shade“, Metric [tieň]

EPILOG PRVÝ: Mapy

„Close To You“, Gracie Abrams [tebe nablízku]

„Maps“, Yeah Yeah Yeahs [mapy]

„Re-Arrange Again“, Erin McCarley [reset]

EPILOG DRUHÝ: Záplava hnevu

„Serial Killer“, Slayyyter [sériový vrah]

BONUS: Vo vzduchu

„Official“, Charli XCX [oficiálny pár]

„Kiss Me“, Empress Of & Rina Sawayama [pobozkaj ma]

ĚSO DOHÁROV

Rose

Ak niekoho poriadne trafíte odzadu do hlavy, môžete mu z nej vyraziť očné gule.

Niekde som to čítala. Myslím na to pri miešaní tarotových kariet. Zazerám pritom na čudesného somára asi desať metrov odo mňa, ako si z ploskačky naleje chľast do nealka a poriadne si uhne. Rukávom kockovanej košele si utrie ústa, hneď nato si odgrgne a napchá do toho odporného gágora polovicu hotdogu. Potom sa napije znovu.

Takú by som ti švacla po gebuli, až by ti oči z jamiek vypadli!

Ženskej oproti mne by to určite nevadilo.

Zlovestne sa usmejem a dúfam, že si nevšímne môj diabolský výraz. Hoci pôsobím, akoby som chcela niekoho namiesťte zavraždiť, aj napriek divoko pulzujúcemu Silveriovmu cirksusu za otvorenými dverami môjho stanu sa uprene sústreďí na karty. Pod nevýraznými očami bez života sa skvie takmer vymiznutá modrina.

Vrie to vo mne a iba silou vôle sa nútím nepozerať na toho chlontajúceho ogrgeľa – jej manžela.

Keď žena konečne odtrhne zrak od môjho zdĺhavého miešania, začne sa mrviť na stoličke a poškuľovať po ňom, prudko plesnem kartami o stôl, až z toho neprimerane nadskočí, čo som čakala, ale dúfala som, že to neurobí.

„Pardon,“ poviem úprimne. Pozrie sa na mňa s veľkým strachom v očiach, no slabo sa usmeje. „Ako sa voláte?“

„Lucy.“

„Takže, Lucy. Nemusíte nahlas vysloviť otázku, ale chcem, aby ste na ňu intenzívne mysleli.“

Lucy prikývne. Obrátim prvú kartu, ale už viem, čo to bude. Má ošúchané okraje, obrázok časom vybledol.

„Eso pohárov,“ oznámim jej a potisnem k nej kartu. Preskakuje pohľadom z obrázka na mňa a spýtavo vraští obočie. „Máte nasledovať svoj vnútorný hlas. Čo to pre vás znamená? Čo chcete?“

Dúfam, že myslí len na jediné: ujsť od neho.

No nevysloví to.

„Neviem,“ povie tichučko a ja sa sklamane prizieram tomu, ako si mädlí prsty a na prstenníku sa jej vyníma jednoduchá, obnosená zlatá obrúčka. „Matt chce na budúci rok kúpiť ďalší pozemok na farmárčenie, ale ja chcem odložiť nejaké peniaze deťom. Možno by sme mohli odísť z Nebrasky na týždeň za mojou mamou a netrápiť sa drahým benzínom. Máte na mysli niečo také?“

„Možno,“ pokrčím plecami, vezmem balíček kariet a znovu ich pomiešam. Eso pohárov nechám na stole, nech si z toho vezme, čo chce. „Dôležité je to, čo táto karta znamená pre vás. Poďme na ďalšie.“

Začnem jej čítať osud. Sedmička pohárov, páža pohárov, dvojka palíc. Samé signály zmeny a rozhodnutí dôležitých pre budúcnosť, pokiaľ tomu bude veriť. Neviem, či je vôbec

otvorená odkazu mojich kariet. Skôr než dokončím výklad, do stanu sa nahrnú dve dievčatká a chlapec s tváričkami polepenými od sladkostí. Veselo džavocú a každé chce Lucy rozprávať o jazdách, hrách či nadchádzajúcich predstaveniach. *Majú tu aj šašov, mami! Mami, videla si toho hltača ohňa? A v jednej hre môžeš vyhrať plyšáka! Mami, mami, mami!*

„Deti!“ zahriakne ich ostrý hrubý hlas pri vchode, až útle deti stuhnú a Lucy vypleští oči. Hoci ich rýchlo sklopí, stihnem postrehnúť jej večne prítomný strach, mŕtvolný výraz tváre. Pozriem sa na muža na prahu, ako zviera svoj reznutý drink v jednej ruke a lístky na kolotoče v druhej. „Tu máte. S mamou sa stretnete o hodinu pred predstavením pri veľkom stane.“

Najstarší chlapec vezme lístky a pritíska si ich k hrudi, ako-by mu ich mali hneď vziať. „Vďaka, oci.“

Deti prefrngnú popri otcovi, ktorý tam stojí ako stĺp, sleduje ich, ako zmiznú v dave, a potom sa pozrie na nás. Upiera krvou podliate oči na manželku, vyprázdni obsah plastového pohára a odhodí ho na zem. „Ideme.“

Lucy prikývne a vstane, dá mi na stôl dvadsaťdolarovú bankovku, trpko sa usmeje a pošepky mi poďakuje. Rada by som jej veštila zadarmo, ale dobre poznám mužov, akého má ona. Sú náladoví a pokojne by ma chytili pod krk len za to, že prejavím ľútosť alebo pomoc. Už dávno som sa naučila nedávať takým ľuďom zľavy, hoci na ňu neskôr nakričí, načo míňala toľko prachov za debilné veštenie.

Keď Lucy vyjde zo stanu, muž ju vyprevadí očami a potom sa otočí ku mne.

„Nemala by si ju blbnúť takými sprostosťami,“ precedí cez zuby. „Aj bez toho ich má v hlave dosť.“

Vezmem zo stola karty a zamiešam ich. Celý čas mi pritom zúrivo tlčie srdce, ale nedám nič najavo a navonok sa tvárim pokojne. „Vy si nechcete dať vyveštiť?“

„Čo si jej nakecala?“

Príde až k stolíku a hrozivo sa nado mnou týči. Opiem sa na stoličke a karty nechám tak. Zlovestne na seba zazeráme. „Rovnaké sračky, aké vravím všetkým. Nasleduj svoje sny, ver svojmu srdcu, čakajú ťa dobré veci,“ klamem.

„To máš pravdu,“ škaredo sa uškrnie, vezme dvadsaťdolarovku zo stola a okato ju zloží. „Čakajú ma dobré veci.“

Prikývne, strčí si peniaze do vrečka a poberie sa k neďalekému stánku s obcerstvením, k rovnako odpornému chlapovi ako on. Škaredo naňho gánim, ale napokon zavriem oči a cieľene sa ho snažím vyhnať z mysle. Opäť začnem miešať karty. Vezmem si selenit na očistu balíčka a oslabenie spojenia medzi nami, hoci zabieham myšlienkami k Lucy. Nech sa snažím, ako chcem, stále myslím na jej modrinu pod okom, desivo mŕtvolný výraz. Zakaždým som ho videla práve u žien, ktorým som vyložila eso pohárov. Aj u mojej mamy. Aj pri pohľade na seba do zrkadla.

Zhlboka sa nadýchnem a spýtavo vytiahnem z balíčka prvú kartu.

Lucy o pomoc neprosila, ale potrebuje ju. Čo mám robiť?

Obrátim kartu a otvorím oči.

Veža. Zvrat. Náhla zmena.

Nakloním hlavu a vyložím ďalšiu kartu.

Dvojka palíc. Ak vyjdete z komfortnej zóny, čakajú na vás príležitosti. Cesta bude trnistá, zato zaujímavá. Zariskujte. Skúste niečo nové. Zmysluplný život sa skladá z rozhodnutí.

„Hmm. Chápem, čo mi vravíš, ale na to som sa nepýtala.“

Rytier pohárov. Príchod romantickej lásky.

„Stačí. Chcela som vedieť, či mám toho chumaja ovaliť po hlave, nie sa doňho zamilovať! Odpovedzte mi na otázku!“

Znovu zamiešam karty, uprene myslím na svoju otázku a vyložím prvú kartu.

Veža.

„Do riti makovej, Babča! Daj s tým už pokoj!“ Zhlboka sa nadýchnem, hrám sa s okrajom karty a pozriem sa von na atrakcie. Mala by som odtiaľto vypadnúť, nechať karty tak, prezliecť sa a pripraviť sa na svoje číslo v hlavnom stane. Pri jazde motorkou v Glóbuse smrti s ďalšími dvoma akrobatmi nesmiem nijako pochybiť a musím byť plne sústredená. Mám však na dohľad Lucinho manžela. Zrazu vojde do stanu Bazylí. Beriem to ako znamenie zhora.

„Baz,“ oslovím vyťahnutého tínedžera a on razom zastane. Celý je umazaný od masti. „Poď sem.“

Usmeje sa na mňa, odhalí štrbavé zuby a zaiskrí sa mu v očiach. „Za koľko?“

„Ešte som ti nepovedala, čo chcem.“

„Zadarmo nerobím.“

Zagúľam očami, Baz sa uškrnie a vpláva mi do stanu s typickou aroganciou pätnásťročného zasrana. Kývnem bradou k stánku. Tiež sa tam pozrie. „Ten chlapík v kockovanej košeli pri bufetáku.“

„Ten s hlavou ako vajce?“

„Hej. Potiahni mu doklady, stačí vodičák. Ak má prachy, tak dvacku.“

Baz na mňa znovu pozrie, kým zamiešam vežu do balíčka. „Nie som zlodej, ale kúzelník!“ vyhrkne, mávne rukami a zjaví sa mu v nich kvet. „Kradnem len srdcia.“

Prevrátim oči, Baz sa uškrnie a podá mi kvet. „Viem, že nie si zlodej, ale tamten Vajcohlav hej. Ukradol mi dvacku zo sto-

la. Vráť ju jeho žene, tej s blond vlasmi v modrej blúze.“ Kýv-
nem na Lucy, ktorá kráča sama k pokladni. „Na predstavení
s ňou budú ich tri decká. Jej prachy, mne vodičák.“

Baz prižmúri oči. „Ak máš niečo za lubom, rád ti pomô-
žem.“

„Pomôžeš mi, keď mi prinesieš ten vodičák.“

„No tak, to spravím aj zadarmo!“

„Žiadne také, tvoja mama by ma roztrhala v zuboch. Stačí
mi vodičák. Kúpim ti za to komiks Venoma.“

Baz pokrčí plecami, špičkou topánky začne kopať do udu-
panej trávy a tvári sa, že si ma nevšímá. „Väčšinu už mám.“

„Ale nič zo série Temného počiatku.“ Razom na mňa po-
zrie a ja sa snažím potlačiť úsmev pri pohľade na túžbu v jeho
očiach. „Viem, že ti chýbajú posledné dve čísla. Zoženiem ti
ich.“

„No dobre... ale požičiaš mi aj nafukovací bazén.“

Zvraštim nos a nakloním hlavu. „Tak... dobre.“

„A chcem banány.“

„Fajn.“

„A ananás a ešte ten smiešny kokteilový dáždňik.“

„Čo to trepeš?“ Už som si zvykla, že ma moji spolucir-
kusanti posielajú po rôzne veci či sladkosti v mestách, kde
práve vystupujeme. Mám totiž vlastné vozidlo, na ktorom
môžem brázdíť okolie. Ak chcem ísť do obchodu, nemusím
brať celú maringotku, ale zároveň to znamená, že ma ľudia
žiadajú o plno sprostostí. Veľmi často sú to kondómy, teho-
tenské testy, sezónna zelenina, čerstvé croissanty od miest-
nych pekárov, knižky, whiskey, ale načo by niekomu bol...
„Ananás?“

„Mama mi slúbila, že keď bude mať konečne dovolenku, kú-
pi mi PlayStation. To sa tak skoro nestane, a tak mi napadlo,

že jej tú dovolenku urobím.“ Prekríži si ruky na hrudi a vystrie sa, akoby sa chystal do bitky. „Teraz alebo nikdy, Rose.“

Nastavím mu dlaň a pookrejem. „Dohodnuté, ale dávaj si pozor, dobre? Vajcohlav nie je žiadny slabinger.“

Baz prikývne, potrasie mi rukou a razom trieli na misiu. Sledujem, ako sa prediera pomedzi decká s pukancami, cukrovou vatou či plyšovými hračkami v rukách. Tínedžeri riešia, ktorý kolotoč je najlepší, páriky vychádzajú zo strašidelného domu a zahanbene sa smejú, ako ich herci vystrašili. Presne takéto veci mám na svojom domove, Silveriovom cirkuse, najradšej. Takéto kúzelné chvíle milujem, hoci sú často prchavé.

Dnes však prahnem po veľmi temnom a nebezpečnom kúzle.

Baz sa priblíži k dvom chlapom. Srdce mi ide vyskočiť z hrude, len čo sa prikradne za Lucinho manžela a vytiahne mu zo zadného vrecka peňaženku, kým ten sa rehoce ako kôň. Len čo si ju strčí do klobúka, zvrtnie sa na päte a nenápadne z nej vytiahne vodičský preukaz, potom peniaze, a rýchlo ju vráti Vajcohlavovi do vrecka, akoby mu ju ani nikdy nepotiahol.

S balíčkom kariet a so selenitom v rukách odídem zo stanu, otočím tabuľku s nápisom OTVORENÉ na ZATVORENÉ, hoci sa k stánku blíži ďalšia ženská s dvackou v ruke a týmto zrejme prídem o pár zákazníčok. Všimnem si jej sklamaný výraz, ale nespúšťam zrak z Baza a on má na dohľad mňa. Vykročím k svojmu karavanu. Obídeme sa a takmer to ani necítim, ale viem, že mám čakať jemný dotyk na boku.

Keď vstúpim do svojho príbytku na kolesách, vyberiem z vrecka vodičák. Stojí na ňom meno Matthew Cranwell. Vyhľadám si v mobile mapu Nebrasky a naľukám jeho adresu. Býva len tridsaťdva kilometrov odtiaľto pri Elmsdale, najbližšom meste. Majú tam potraviny väčšie než

v Hartforde. Hádam tam budú mať kvalitné ananásy. Prejdem palcom po fotke s Mattovou strhanou tvárou. Jemne sa uškrniem, prezlečiem sa do kožených nohavíc a tielka a strčím si jeho vodičák do vnútorného vrecka motorkárskej bundy.

Dnes vystupujeme v Hartforde prvýkrát, ale už teraz je hlavný stan plný miestnych z okolia. Silveriov cirkus je známy skvelými predstaveniami. Spoza opony sledujem Josého Silveriu predstaviť každého účinkujúceho: klaunov na miniatúrnych autíčkach, so žonglérskym číslom a šibnutým komickým vystúpením, Neskutočného Santiaga, kúzelníka, ktorý si vie podmaniť publikum prísne stráženými trikmi (Baz mu pomáha ako nadšený učeň, len jemu totiž Santiago dôveruje), akrobatov na visutej hrazde a hodvábných stuhách, Bazovu mamu Zofiu, vedúcu ich čísla. Zo zvierat máme len Cherylinu svorku trénovaných pudlíkov, z ktorých sa zakaždým tešia deti, najmä keď si zavolá dobrovoľníkov z publika. No a v neposlednom rade predstavenie zakončujem ja a dvojčatá Adrian a Alin číslom v Glóbuse smrti, kovovej kletke zasmradenej dymom z motoriek. Ten adrenalín, hukot motoriek, zrýchlenie v kletke primalej pre všetkých troch ma zakaždým načisto opantá, ako aj skandujúci dav. Možno rýchlosť a nebezpečenstvo milujem až príliš. Občas mám pocit, že aj to najväčšie šialenstvo mi je málo.

Po našom čísle vyjdem z kletky, zastanem medzi Adrianom s Alin a zamávame publiku. Vodičák Matta Cranwella mi vo vrečku priam horí, akoby sa mi vypaľoval do kože.

Využijem príležitosť a odkradnem sa preč.

Vymením športovú motorku za triumphku, kostýmovú prilbu za ručne maľovanú IKONU, dám si do vrecka paklúče a poberiem sa do Elmsdal. Zapadajúce slnko sa mi opiera do

chrbta, kým brázdím rovné cesty. Narýchlo sa zastavím v potravinách, schmatnem banány a povädnutý ananás, exoticky pôsobiace blbosti a balíček kokteillových dáždnikov. Všetko si napchám do otrhaného ruksaku a dám si predsavzatie, že si nabudúce kúpim nový.

Cestou z potravín vyberiem mobil, pre istotu ešte raz skontrolujem Mattovu adresu a naľukám ju do mapy. Trasa vedie priamo cez niekoľko uličiek. Určite nebýva viac než desať minút od mesta. Počasie je ideálne, slnko je stále vysoko, takže keď si to vybavím, stihnem sa vrátiť do cirkusu ešte pred zotmením.

Sledujem mapu, no stále mi neschádza z mysle vyložená veža. Zvrastím nos. Zastanem pri motorke a strčím si mobil do držiaka na riadidlách.

Možno je to trochu šialené, zvyčajne to nerobievam, ale v poslednom čase túžim po malej zmene. To, čo sa chystám urobiť, som plánovala už dávnejšie. Ak chcem pomáhať ženám ako Lucy vzlietnuť, nestačí im na to dať prostriedky. Ak im to chcem umožniť, tak to musí byť naozaj. Na plné gule, na plný plyn. Bez ohľadu na motorkárske metafory, jednoducho si nemyslím, že je správne všetkému sa len prizerať z krajnice. Doteraz som pomáhala nepriamo, aby som napravila zopár škôd, ale nikdy som nič skutočne neurobila.

Skontrolujem si drobný vytetovaný klinček na zápästí. Prstami prejdem po iniciálach V. R. vedľa neho. Už nikdy nedopustím, aby sa zopakovalo to, čo sa stalo minulý rok. Nech sa aj prepadnem.

Nie je správne prenechávať zodpovednosť za ukončenie života na niekoho, kto na to nie je vhodne pripravený, je to trošku nuda. Chcem dať holými rukami dole niekoho ako Matt Cranwell.

Aspoň myslím.

Nie. Určite to chcem. Je to správne... možno... mám na to chuť a je možné, že tým na chvíľu upokojím dychtivého hada rozdráždeného v mojej duši.

A vôbec, vôbec to nemusím urobiť teraz. Stačí, keď zjdem k nemu domov a trošku im to tam prevrátim hore nohami. Potom vyčkám zopár dní, vykonám to a poberiem sa do ďalšieho mesta, kde odohráme ďalšie predstavenie. A aj tam bude ustráchaná žena, ktorá ma nenápadne poprosí o pomoc vydeseným pohľadom, aby som aj ju zbavila zurvalca.

Naštartujem motorku a vyrazím z parkoviska na prašné vidiecke cesty.

Zakrátko zastanem pred šírým kukuričným poľom a štrkovou cestou vedúcou na menšiu farmu. Odstavím motorku za kukuricu, zložím si prilbu a načúvam. Srdce mi bije ako šialené.

Všade je ticho.

Ani neviem, čo som čakala, možno nejaké znamenie, ale nič sa nedeje. Stojím na konci príjazdovej cesty a zízam na malý udržiavaný domček. Mohol by patriť hocikomu. Na dvore stojí hojdačka, na tráve sú odhodené bicykle a pri vyvýšených zeleninových záhonoch leží bejzbalová rukavica a pálka. Okolo domu visia kvetináče, vo vzduchu veje vlajka. Je to typický americký vidiecky dom.

Napadne mi, či som si nezmýlila adresu alebo či som si to všetko počas veštenia iba nepredstavovala.

Zrazu sa ozve krik.

A treskot sieťkových dverí. Bosé decká utekajú po bicykle a zmiznú kdesi za domom. Vnútri počuť chaos, akoby nikdy neodišli. Slová neviem rozoznať, ale hnev v jeho hla-

se je evidentný. Kričí čoraz hlasnejšie, až sa zdá, že z toho prasknú okná. Hluk neustáva a nato sa ozve buchot a výkrik.

Keď si uvedomím, čo robím, som už na polceste do domu, ale nedá sa to zvrátiť. Opäť si nasadím prilbu a sklopím kryt. Prejdem popri vyvýšených záhonoch a zdvihnem zo zeme bejzbalovú pátku. Vtom sa dvere hlučne zatresknú a Matt vyjde na verandu. Zamriem na mieste, ale on si ma vôbec nevšimne a zíza do mobilu. Ťarbavo schádza po schodoch, mračí zvráskavenú tvár a mieri k autu zaparkovanému pri dome.

Pevnejšie zovriem pátku.

Mohla by som sa na to vykašľať, schovať sa v kukurici a prikrčene čakať. Čochvíľa sa možno otočí a zbadá ma. Len čo nastúpi do auta, všimne si ma v spätnom zrkadle. Ak sa teraz ukryjem, vyhnem sa tomu.

Neustále však myslím na jedno.

Šou sa nezačne, kým neskočíš.

A tak zariskujem.

Nečujne sa k nemu rozbehnem po tráve, potom kráčam už len po špičkách s napriahnutou palicou. Je takmer pri prednej kapote, nespúšťa zrak z displeja. Vôbec netuší, že som mu v päťach.

Srdce mi bije ako opreteký a prerývane dýcham. V žilách mi koluje adrenalín od strachu i nadšenia, až sa mi z toho zahmlieva zrak.

Len čo stúpim na štrk, Matt otočí hlavu. Po ďalšom mojom kroku pustí telefón. Napriahnem pátku a pri treťom kroku mu ňou švacnem do hlavy.

Ibaže Matt sa uhne.

Trafím ho, ale nie dostatočne tvrdo. Skrčí sa, celý nasratý. Úder je slabý, nestačí, preto sa naňho zaženiem znovu, ibaže tentoraz pátku zachytí.

„Čo robíš?!“ zavrčí a prudko mi vychmatne pátku z ruky. „Špinavá kurva!“

Zapotácam sa, čo využije a udrie ma do lýtku silou blesku.

Spadnem na chrbát, lapám dych a asi na kratučkú chvíľku necítim žiadnu bolesť.

Náhle ma pohltí ako zásah elektrickým prúdom.

Žieravá bolesť mi vybieha z lýtku do stehna, až ma bolí celé telo a pridusene vzlyknem. Sotva sa mi podarí nadýchnuť cez prilbu. Do nosa mi udrie závan piñacolady, rozmliaždeného ovocia, čo sa mi vysypalo z dotrhaného ruksaka, ktorému pri mojom páde definitívne povolili švy. Je to kruté. Oslepujúca bolesť vonia sladko ako med.

Matt ma druhý raz udrie do stehna, ale sotva to cítim, pretože bolesť v lýtku ma už úplne ochromila, a tretí zásah je ako gumeným kladivom.

Chvíľu sa dívam cez priezor Mattovi Cranwellovi do očí. Zazriem mu v nich odhodlanie, zlo, ba aj chladnokrvný závan vraždy. Keď nadvihne pátku nad hlavu, celý svet sa spomalí. Mieri mi na zranenú nohu. Ak ju opäť zasiahne, určite odpadnem a potom ma zabije.

Zaborím ruku do štrku a hodím mu za hrst' piesku a kameňov do ksichtu akurát, keď sa mi chystá zasadiť posledný úder.

Nasrato vykrikuje, prehne sa v páse a odhodí pátku, aby si mohol vytrieť kamienky z očí. Schmatnem pátku, ale on si ju pohotovo vezme späť napriek zaslzeným očiam. Kopnem mu do ruky zdravou nohou a páłka odletí do kukurice. Kým sa stihne vystrieť, kopnem ho do kolena a spadne.

Náhľivo cúvam po zemi a ľavá ruka sa mi pošmykne na rozpučenom banáne. Matt Cranwell sa plazí poslepiacky za mnou, celý nasrdený. Načiahne sa za mnou a ja zúfalo šmátram po niečom – nejakej zbrani, kúsku nádeje, čomkoľvek.

Hrabem po štrku a do dlane sa mi zapichne niečo ostré. Rýchlo sa obzriem a zbadám kokteilové dáždničky trčať z otvorenej plastovej tuby.

Len čo mi Cranwell chytí členok zranenej nohy a potiahne ma, schmatnem ich.

Nato ubolene, zlovestne a naštvane vykriknem, vyrútim sa naňho aj s dáždničkami a ostré hroty mu zapichnem rovno do oka.

Zreve, pustí mi členok, myká sa po zemi a prikladá si k tvári rozstrasenú ruku. Obráti sa ku mne, ale trhá sa od bolesti, ktorej neujde. Z oka sa mu začne valiť krv a steká cícerkom po líci. Trčia mu z neho tri dáždničky, akoby sa na ňom vyzúrila škôlka šibnutých detí. Papierový vrch sa zdesene chveje. Snaží sa žmurknúť, no pri každom pohybe viečka narazí na drevené paličky a nanovo sa strhne od bolesti. V živote som nikoho nepočula takto ručať.

Zdvihne sa mi žalúdok a takmer sa povraciam do prilby. Len tak-tak sa mi podarí obsah žalúdka prehltnúť.

Musím odtiaľto vypadnúť.

Otočím sa, postavím sa na zdravú nohu a boľavú ťahám za sebou. Matt na mňa stále vrieska, nadáva mi a vyhráža sa, no ja sa mu postupne vzdáľujem.

Po tvári mi stekajú slzy. Silno zatínam zuby, dobreže si ich nezlomím. S každým skackavým krokom prenášam trochu váhy aj na boľavú nohu. Neskutočne ma bolí od päty až po stehno a hrozí, že skolabujem.

„Nezastavuj!“ povzbudzujem samu seba a zdvihnem priezor. Zhlboka sa nadýchнем čerstvého vzduchu, ináč by som odpadla.

Neviem, čo sa stane, ak vám vrazia do oka kokteilmové dáždničky, možno musí Matt druhé oko prižmúriť. A možno tú bolesť prekoná a rozbehne sa za mnou, ale na také somariny teraz nesmiem myslieť. Musím sa dostať k motorke a dúfať, že ujdem.

Na konci príjazdovej cesty sa obzriem na farmu. Matt Cranwell kľučí na štyroch, stále kričí, jedovato nadáva a vyplúva krv. Potom sa pozriem na dom. Za sieťkovanými dverami je Lucina silueta. Do tváre jej nevidím, ale cítim, že ma sleduje. Som dostatočne ďaleko, nemôže ma identifikovať, najmä nie s prilbou na hlave. Nepozná ma natoľko, aby niečo vyčítala z mojich gest či podľa šiat, ale jednoznačne tuší, že sa jej prihodila veľká vec. Jej muž vrieska na zemi a niečo sa veľmi zmenilo. Nedíva sa naňho, ale na mňa.

Nato zavrie dvere a zmizne vnútri.

Matta nechám na zemi, kde patrí. Doskackám k motorke. Keď cez ňu prehodím nohu v pevných kožených nohaviciach, pocítim spaľujúcu bolesť, ale nezastavím sa. Naštartujem, zovriem riadidlá, zaradím rýchlosť, pridám plyn a odchádzam preč z tejto prekliatej farmy.

Neviem, kam pôjdem, ale nasledujem svoj inštinkt.

